

Sveiciens rudenī!

Līdz ar jauno mācību gadu arī skolā ir notikušas pārmaiņas - skolas avīze ir ieguvusi ne tikai jaunu kolektīvu un redaktoru, bet arī savādāku logotipu un svaigu skatu uz skolā un Latvijā jauniešiem aktuāliem notikumeim. Kā jau logotips izsaka - tā ir arī Tava skola, tāpēc droši piedalies tās sabiedriskās dzīves veidošanā! Izsaki savu viedokli par skolā notiekošo, jo šī nav atskaitē vecākiem vai skolotājiem - šis ir izdevums visiem ĀVG skolēniem! Protams, gan vecāki, gan skolotāji, ieskatoties ikmēneša izdevuma lapaspusēs, varēs sekot līdzi notikumiem skolā. Tāpēc aicinām Tevi, ĀVG skolēn, - izsakies par sev aktuālo, parādi citiem radošos darbus, recenzijas vai pamatotas pretenzijas ar avīzes starpniecību!

Jaunums - ikmēneša izdevumi iznāks kopā ar fotodarbiem (kuru autors vari būt arī Tu!), kuri arī tiks publicēti literārajā žurnālā un izstādīti skolā līdz pat gada beigām. Seko līdzi informācijai - Tevi gaida vēl pārsteigumi!

Ceram, ka izbaudīji pelnīto atpūtu rudens brīvlaikā un noķēri pēdējo rudens sauli, uzkrāji gana daudz labās, pozitīvās enerģijas, lai atgrieztos skolā ar labu noskaņojumu, apņēmības pilns turpināt rāpšanos augstajā gudrību kalnā!

...To rudens horizontu robežizzušanu un ieturpināšanos nezināmajā es gribu klāt mums pāri, Lai neviens neredz, ka mums rudeņos trūkst spārnu...

/O.Vācietis./

ĀVG avīze "Tava skola"

Septembris/Oktobris 2007

Nr.1

SKOLOTĀJU DIENAS IZSKAŅĀ

Piektajā oktobrī ar skolēnu sagatavotu muzikālu un šoreiz arī dejisku koncertu tika sveikti visi Āgenskalna Valsts ģimnāzijas pedagozi. Nemainīgi māksliniekiem ar pavadījumu palīdzēja Maija Feldmane. Īpaši sumināts tika skolotājs Andris Liepiņš - ar tādu audzināmās klases apsveikumu jebkurš skolotājs lepotos!

Starp flautām, trompetēm, vijolēm, čelliem, gitarām, balsīm un dažādiem ansambļiem, koncertu uz jautras, sirsniņgas nots noslēdza vidusskolnieču priekšnesums - parodija par kāda cita Liepiņa dziesmu "Tiksimies septītajās debesīs", kas skanēja kā dziesma "Tiksimies skolas garderobē".

Vēlam skolotājiem izturību, pacietību, neizsīkstošu spēku un prieku, mācot šajā 2007./2008. mācību gadā!

7. KLAŠU IESVĒTĪBAS

Šī gada 12. oktobrī notika ikgadējās 7. klašu iesvētības. Kā jau ierasts, septītajiem lika pārdzīvot dažādus pārbaudījumus, tajā skaitā arī noteikt, kurš no klases ir vecākais/jaunākais/garākais/īsākais, atbrīvot nolaupītās audzinātājas un prast uzminēt - kura no audzinātājām reiz spēlējusi basketbolu vai brauc ar auto bez tiesībām! Pasākumu, kura tēma šogad bija kinofilmas, visas klases un audzinātājas apmeklēja atbilstošos tērpos, rādīja arī priekšnesumus, veidoja talismanus. Arī iesvētību veidotāji - devītās klases - bija pacentušies, vadītāji iejutās Harija Potera tēlos un ar aizrautību vadīja vakaru!

Kad uzdevumi bija galā, tiem sekoja svinīgais zvērests, kurš sevī iekļāva nu jau par tradīciju kļuvušos izteicienus "palaist īdnīcā garām rindā vecākās klases", "klausīt skolotājus" un "labi mācīties". Ar žūrijas palīdzību (tās sastāvā - skolotāja Santa Kazaka, vidusskolnieces Juta un Kate) visas klases tika apsveiktas ar pievienošanos ĀVG skolēnu pulkam. Katra klase arī ieguva īpašas balvas no iesvētību rīkotājiem un saņēma godpilnas atzinības un titulus. Lai arī pasākuma noslēgumā paredzētā diskotēka, pārtraukta divas stundas ātrāk, tā arī īsti neiesākās, varam teikt, ka iesvētības ir pārdzīvotas godam, tik svinēt vajag ar mēru! :)

TRAUKSME, 10. KLASES!

19. oktobrī, sākot ar otro stundu skolas pagalmā un beidzot ar vakara pasākumu, kas sevī iekļāva gan balli, gan pašu oficiālo iesvētīšanu - ar klašu priekšnesumiem, tēru izrādīšanu un ..., notika 10. klašu iesvētības! Jāpiebilst, ka šī gada tēma mudināja ikvienu desmito pierādīt, ka viņš spēs šos trīs gadus izcīnīt sūro cīnu - noklūt pie zinībām...

**Reportāžu no notikuma vietas gaidiet
nākamajā izdevumā! :)**

ĢIMNĀZIJAS SPORTA

DIENA Anna Sonka 115

12.septembrī notika tradicionālā sporta diena ģimnāzijas skolēniem. Un šoreiz mūs gaidīja kāds pārsteigums! Tā nenotika kā ierasts - Lokomotīves stadionā, bet gan pie Baltās kāpas Lielupes krastā.

Šoreiz tika pārbaudīta gan vidusskolēnu, gan skolotāju izturība, jo, lai noklūtu līdz norises vietai, bija jāmēro sešus kilometrus garš ceļš. Taču noietais attaisnoja realizēto! No Baltās kāpas pavērās brīnišķīga panorāma ar Lielupi, Buļļupi, kā arī Rīgas Jūras līci.

Nonākuši galā, skolēni ieturēja nelielas pusdienos, jo pēc ceļa visi bija nedaudz izsalkuši, un tad nu varēja sākties kādas fiziskas aktivitātes, jo tā taču bija sporta diena! Tika mērīta „garākā” klase - visai klasei vajadzēja sadoties rokās, un tā klase, kura aizstiepās vistālāk kļuva par „garāko” klasi (no desmitajiem tā šoreiz bija 10.6 klase).

Vēl notika bumbas tālmešana, taču tas nebija tik viegli, jo bumbas bija iesietas zekēs, kas nopietni apgrūtināja šo procesu. Neizpalika arī daži kuriozi atgadījumi - bumbas tika

mestas tik augstu, ka tās iekrēras priežu zaros un metējiem nācās rāpties tām pakalj.

Tā nu pienāca laiks doties mājup. Visi, apmierināti par jauki pavadīto dienu, raitā solī devās atpakaļ. Paldies skolotājiem par šo jauko ideju - rīkot sporta dienu pie Baltās kāpas!

CIAO!

Justs Celms 92

Ar šādu frāzi mums gandrīz trīs nedējas bija jāsveicinās gan Itālijas kalnu ciematos, gan tādās pasaulslavenās pilsētās kā Venēcija. Vienā vārdā par braucienu - *bellissimo!* Tik daudz neaizmirstamu skatu un emociju. Dejojām kādos padsmīt koncertos, neizpalika arī ielu gājieni - sviedri lija, bet gandarījums bija liels!

Braucienā mūs pavadīja burvīgā ceļojumu firma "Airisa & Co" - kad Itālijā ir +35C, tad autobusā ir +50C, kondicionieri tā arī neatklājām. Piemeklēja mūs, laikam, visas iespējamās ķibeles - uz skatuves pazuda elektrība, neskanēja mūzikas ieraksti, kā arī nācās dejot uz viegli slidenas skatuves pēc lietus! Kolektīvs bija vienkārši ideāls, brauciena beigās nemaz negribējām kāpt laukā no autobusa... Arī Airisa tomēr paliks mūsu sirdīs :D

MĒS ITĀLIJĀ!

ITĀLIIJA

Jana Šveca 81

Uz Itāliju devāmies ar skolas muzikantiem un skolas tautas deju ansamblī „Vainags”. Pa ceļam līdz Itālijai piestājām Ungārijā. Laiks bija ļoti labvēlīgs, tāpēc mēs apskatījām gan mineretu, gan pilsdrupas, kā arī varējām izbaudīt visas parka strūklakas.

Pirmā pilsēta, kurā mēs pavadījām kādas deviņas dienas, bija Kampardžāno. Koncerti sākās pirmajā vakarā, kad mēs atbraucām. Festivālā, kas notika Kampardžāno, piedalījās Maķedonija, Paragvaja, Latvija un arī pārstāvji no Āfrikas. ...turpinājums 3.lpp

ALFAI – JAUNĀS LATVIJAS
INTELĪGENCES KALDINĀTAVAI – 40
12.kl autors

Alfa – mācību un atpūtas nometne, kas katru gadu sapulcē intelīgentākos un labākos jauniešus no visas Latvijas, lai tie kopā atpūstos, izklaidētos un sastaptu sev līdzīgos.

Pēc piedalīšanās Valsts zinātniskajā konferencē, saņēmu ceļazīmi uz mācību un atpūtas nometni Alfa, kas šogad norisinājās Vestienā – nelielā pilsētiņā Madonas rajonā. Turklāt – šis gads bija īpašs – šogad Alfa notika 40. reizi, kas nozīmēja īpašu pagodinājumu pašiem nometnes dalībniekiem, kā arī bijušo alfiešu ciemošanos.

Ņemot vērā grūtības, kādas nācās pārvarēt, lai nokļūtu līdz Latgales ārēm, nopratu, ka tik tiešām būsim atrauti no civilizācijas gandrīz mēnesi. Jau pirmajā vakarā sastapu pārējos (aptuveni 50) nometnes biedrus, un ikkatrs varēja lepoties ar kādu lielisku sāsniegumu, katrs savā nozarē. Pirmā diena sākās ar apkārtnes aplūkošanu un nometnes noteikumu iepazīšanu, kā arī ar kopīgu dziedāšanu. Publika raibi raibā, bet visi – joti mierīlīgi un draudzīgi noskaņoti – jau pirmajā vakarā visi sapazinās un varbūt pat mazliet iedraudzējās.

Parasta diena nometnē:

- Rīta rosme
  - Brokastis
  - Lekcijas
  - Pusdienas
  - Brīvais laiks
  - Vakariņas
  - Vakara aktivitātēs

Mēs Itālijā (turnip, no. 3, lpp.)

... Mēs Itālijā (turpm. no 2. lpp.)
Brīvajā laikā devāmies uz
Luku un Pizu. Lukā bija ielu
gājiens, bet pēc tam, brīvajā
laikā, mēs „iekarojām”
tirdziņus. Pizai mums bija
atvēlēts samērā maz laika,
tāpēc lielāko daļu tā
pavadījām, staigājot pa parku,
kur atradās visas ievērojamās
celtnes Pizā. Un tomēr pa šo
niecīgo laika sprīdi Piza
paguva atstāt Joti labu
iespaidu.

Nākamā pilsēta
uzkavējamies daž
bija Matelika.
festivālā piedalījās
Latvija,
Slovākija, Horvātija
valstu pārstāvji.

Pēdējā
mēs apmeklē
Venēcija. Protam
visskaistāk
vakaros, īpaši
laukums. Brā
gondolu arī bija

Alfas jubilejas salidojums bija īpaši svētki visiem, tādēļ tiem sevišķi gatavojāmies, gatavojām dziesmu un deju priekšnesumus, zāles dekorus. Tovakar Vestienā ieradās īpaši viesi – Ilmārs Rimšavics, Romāns Vanags, un citi Latvijas inteliģences pārstāvji – bijušie nometnes dalībnieki.

Arī nakts dzīve šeit sita augstu vilni – nakts aktivitātes, slepenas ielaušanās citu dzīvesvietās, pasākumi un tusiņi Alfā bija lielā cieņā. Nākamie rīti gan bija grūti, bet nakts darbi/nedarbi bija tā vērti.

Kas iāzina katram, kurš dodas uz Alfu:

- Alfā ir daudz gudru cilvēku, kuri var palīdzēt dažādās situācijās, bet jāņem vērā, ka viņi visi ir manāmi augstprātīgi, jo ir labākie katrs savā nozarē, tādēļ mēdz būt nekomunikabli.

- Alfā noklausītās lekcijas tiešām noder qan skolā, qan citur.

•Alfa nav vieta, kur notiek vētrainas, glamūrīgas ballītes; šeit viss ir vienkārši un neuzspēlēti – arī emocijas ir patiesas.

- Atpūta brīvā dabā ir noderīga veselībai.
- Pasniedzēji un nometnes vadītāji ir atsaucīgi un Joti izpalīdzīgi, neviens

- Un jā – celjazīme uz šo nometni, kā jau viss, kas vērtīgs, ir jānopelna.

ta, kur mēs jo gondoljerists tev parāda
dažas dienas, un pastāsta par tām
a. Matelikas celtnēm, pie kurām var
alījās Krievija, nokļūt tikai pa ūdeni.

Paragvaja, Kopumā Itālija ir Joti skaista
vātija un citu valsts ar Joti skaitām
i. pilsētām un dabasskatiem,
vieta, kuru kuru dēļ vien gribas
klējām, bija atgriezties, bet tomēr nekur
ams. Venēcija nav tik labi kā mājās...

Rudens - dzejas mēnesis, kad aizlido dzērves, daba pošas uz miegu, bet cilvēkbērni sāk jaunas gaitas – vieniem tas ir pēdējais gads (vēl tikai viens solis un Lielā dzīve būs klāt), bet otriem vēl tikai celš uz Lielo dzīvi.

Dzejas dienas jau ir notikušas - par labāko dzejas krājumu tika atzīta Ingas Gailes „Kūku Marija”. Arī mūsu skolā ir notikušas mazās Dzejas dienas, kur 12.3 klase sagatavoja Ojāra Vācieša dzejas lasījumus. Notika arī literārā pēcpusdienu. Un 8. oktobra pasākumā Ojāra Vācieša muzejā, kur visas Pārdaugavas skolas dalījās savās domās par O. Vācieti un viņa daiļradi (darbus vērtēja dzejnieks Ronalds Briedis un Daina Mediņa), mūsu skola ieguva izcilus rezultātus.

Top arī šī mācību gada literārs žurnāls, tā redkolēģija:

Emīlija Petraškeviča – redaktore, atbildīgā par atuzeju,

Linda Brila un Baiba Grobiņa – prozas nodaja, Diāna Čepurnaja un Ieva Niedre – dzejas nodaja,

Ieva Niedre - dramaturģija,

Ieva Strazdiņa un Elīna Gaigala – literatūrkritika, recenzijas.

Gaidāms arī nākošais literārais pasākums, bet par to pēc kāda laika... Ziemā. Šogad literārajā žurnālā lielāko akcentu liek uz atuzeju, bet noformēšanai izmantos skolēnu fotogrāfijas, tāpēc jau pašlaik gaidām foto uz e-pastu litzhurnaals@inbox.lv, tiks izsludināti vēl tematiskie fotokonkursi, informācija - pie skolas stendiem.

Rudens. Vējains un straujš, pārāk ātrs un smejošs. Ziniet, esiet tepat līdzās rudenim, palīdziet tam pārvarēt savu laiku, iepazīstinet rudeni ar savu krāsu, ar savu pasauli!

Vēlies izteikties? PIESAKIES UN RAKSTI!

Piedalies avīzes veidošanā!

MĒNEŠA FOTODARBS - IESVĒTĪBAS 2007 Mārcis Gaujenietis

ĀVG "Tava skola"

avize.avg@gmail.com

Redakcija: Kate Pāvula /kpavula@gmail.com/

Linda Brila, Jana Šveca, Anna Sonka, Baiba Lokenbaha, Edīte Matuseviča, Elīna Bindare, Edīte Feifere, Maksims Moisja, Ieva Rusiņa, Zane Vitola, Betija Areņe, Evita Gaide, Marta Kulitāne, Anete Baškevica, Beata Zaļaiskalns

Foto: Mārcis Gaujenietis, no skolēnu personīgajiem arhīviem
Septembris/Oktobris 2007

Jau vairākus mēnešus Rīgā var redzēt reklāmu par Latvijas Nacionālā teātra jaunāko gara darbu – izrādi „Mērnieku laiki”. Šī ziņa sacēla milzīgu satraukumu un interesi visā Latvijā, un tas atsaucās arī uz bijetēm – tās tika izpirktas uz visām septembrī un oktobrī paredzētajām izrādēm. Bet tiem, kuri vēl nav nolēmuši, vai iet vai neiet, šeit viens no daudzajiem viedokļiem par izrādi.

Pirmais, par ko potenciālais skatītājs ir jābūdina, ir tas, ka izrāde ilgst aptuveni 3,5 stundas ar vienu 20 minūšu pārraukumu. Bet interese par izrādi parādīsies apmēram pirmā cēliena beigās. Otrs cēliens ir ar interesantām un smiekligām ainām, piemēram, Kenča lūgšana (J.Reinis). Izrādē bija tikai labākie aktieri - lielākā daļa bija perfekti savās lomās. Gan no jaunajiem, gan no „vecajiem” aktieriem. Labākais jaunais aktieris noteikti bija Guntars Grasbergs (Pietuka Krustīņš), bet no vecajiem vienkārši apburošs bija Ģirts Jakovļevs dubultlomā – mērnieks/Grabovskis. Bet ar nožēlu jāatzīst, ka Lāsmas Kurgēnas (Oliņniete) tēls bija mazliet pārspilēts. Salīdzinot ar A. Brenča filmā „Mērnieku laiki” Elzas Radziņas redzēto tēlojumu, šis nebija tik labs.

Visas izrādes kulminācija, nobeigums, lika aizdomāties par uzvedumu vispār. Visu kārtīgi pārdomājot, izrāde liekas pavisam savādāka un arī sāk patikt. Un es no sirds iesaku aiziet uz šo izrādi ne tikai tāpēc, ka izrādes laikā var dzirdēt asprātīgus jokus un Raimonda Paula melodijas, bet arī tāpēc, ka katrs var atrast kaut ko tādu, kas viņam vislabāk patiks un liks paskatīties uz šo romānu no citas puses, arī saprast, ka romānā attēlotais noris pavisam citā laikmetā, bet problēmas mums joprojām ir tās pašas.